

Ročník 1975

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 41

Vydána dne 31. prosince 1975

Cena

OBSAH:

175. Vyhláška federálního ministerstva paliv a energetiky, kterou se provádějí některá ustanovení plynárenského zákona
176. Vyhláška federálního ministerstva paliv a energetiky, kterou se mění vyhláška č. 176/1973 Sb., kterou se vydávají základní podmínky dodávky topných plynů, rop a gazolinu
177. Vyhláška federálního ministerstva spojů, kterou se vydává Telefonní řád
178. Vyhláška federálního ministerstva spojů, kterou se mění vyhláška č. 13/1974 Sb., kterou se vydává rozhlasový a televizní řád
179. Vyhláška ministerstva lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky o prodloužení účinnosti vyhlášky č. 173/1973 Sb., o výkupu dříví z lesa
180. Vyhláška ministerstva financí České socialistické republiky, kterou se mění vyhláška č. 36/1972 Sb., o místním poplatku ze psů

175

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva paliv a energetiky

ze dne 31. října 1975,

kteou se provádějí některá ustanovení plynárenského zákona

Federální ministerstvo paliv a energetiky v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány stanoví podle § 26 zákona č. 67/1960 Sb., o výrobě, rozvodu a využití topných plynů (plynárenský zákon) — dále jen „zákon“:

ODDÍL I

VÝKLAD NĚKTERÝCH POJMŮ

§ 1

Topné plyny

Ustanovení této vyhlášky se vztahují na svítlý plyn, zemní plyn, koksárenský plyn technicky čistý a propan-butan (dále jen „topné plyny“).

Plynárenská zařízení

§ 2

Zařízení pro výrobu topných plynů

(1) Zařízeními pro výrobu topných plynů jsou:

- a) plynárny,
- b) zařízení pro čištění, mísení a jinou úpravu vyrobených nebo převzatých topných plynů, pokud jsou tyto plyny hlavním výrobkem a jsou určeny pro dodávku do plynovodních sítí,
- c) plnárny zkapalněných topných plynů.

(2) Součástí zařízení pro výrobu topných plynů je též vnitrozávodní rozvod plynů, a to až k uzávěru ústícnímu do plynovodní sítě (dále jen „předávací místo“).

§ 3

Zařízení pro uskladnění topných plynů

(1) Zařízeními pro uskladnění topných plynů jsou:

- a) plynojemy, jestliže jsou připojeny na plynovodní síť,
- b) stabilní tlakové nádoby na topné plyny v zkapalněném stavu, pokud slouží pro rozvod topných plynů a jsou určeny pro dodávku do plynovodních sítí nebo pro plnění do tlakových nádob k dopravě plynu,
- c) podzemní zásobníky vybudované uměle nebo v přírodních horninových strukturách po vyčerpaných zásobách zemního plynu nebo jiných nerostů.

(2) Součástí zařízení pro uskladnění topných plynů jsou i čisticí, kompresní, zkapalňovací a odpařovací zařízení potřebná pro uskladňovací proces.

§ 4

Zařízení pro rozvod topných plynů

(1) Zařízeními pro rozvod topných plynů jsou jednak plynovody od předávacího místa (z výroby, těžby nebo uskladnění) až k plynovodní přípojce, jednak kompresní, dmýchací, směšovací, měřicí a regulační stanice pro veřejný rozvod. Dále sem patří centrální stanice zkapalněného topného plynu o odpařovací mohutnosti od 20 kg/hod. pro zásobování obcí a sídlišť, pokud nejde o zařízení podle § 3. Regulačními stanicemi pro veřejný rozvod jsou stanice k regulaci a udržování stálého tlaku plynu pro zásobování měst, obcí a sídlišť.

(2) Zařízeními pro rozvod topných plynů jsou i soustavy¹⁾ určené pro tranzitní přepravu topných plynů přes území státu.

(3) Zařízeními pro rozvod topných plynů jsou i tlakové nádoby k dopravě zkapalněných topných plynů s náplní o hmotnosti 50 kg a vyšší s výjimkou cisteren v železniční dopravě.

§ 5

Plynovodní přípojky

(1) Plynovodní přípojka slouží k připojení odběrního plynového zařízení na plynovod a sahá od plynovodu až k hlavnímu uzávěru odběrního plynového zařízení; její součástí je i regulátor tlaku plynu, pokud je osazen před hlavním uzávěrem.

(2) Plynovodní přípojky, které slouží pro připojování odběrních plynových zařízení v obytných a jiných budovách²⁾ a drobných provozovnách na plynovodní síť, jsou plynovodní přípojky pro veřejný rozvod.

(3) Ostatní plynovodní přípojky jsou přípojky průmyslové.

§ 6

Předávací místo

Předávacím místem z výroby, těžby, uskladnění a ostatních zdrojů, jakož i z dovozu do plynovodní sítě, je první uzávěr za měřidlem dodavatele, nebylo-li mezi dodavatelem a odběratelem topných plynů dohodnuto jinak.

§ 7

Měřidla topných plynů

Měřidly topných plynů jsou podle plynárenského zákona všechna měřidla, schválená příslušnými orgány, jimiž se měří dodávky topných plynů.³⁾

§ 8

Řešení rozporů

V pochybnostech, zda jde o plynárenské zařízení, rozhodne federální ministerstvo paliv a energetiky.

ODDÍL II

ZŘIZOVÁNÍ, PROVOZOVÁNÍ A RUŠENÍ PLYNÁRENSKÝCH A ODBĚRNÍCH PLYNOVÝCH ZAŘÍZENÍ

§ 9

Zřizování a provozování plynárenských zařízení

(K § 5 zákona)

(1) V souladu s předpisy o investiční výstavbě a jinými obecně závaznými právními předpisy zřizují a provozují plynárenská zařízení plynárenské podniky.

¹⁾ Soustavou pro tranzitní přepravu topných plynů se rozumí zejména vysokotlaké a velmi vysokotlaké plynovody procházející územím státu včetně kompresorových stanic, čisticích, měřicích, spojových zařízení, objektů pro údržbu, předávacích stanic.

²⁾ Např. administrativní budovy, školy, nemocnice, obchodní domy apod.

³⁾ ČSN 257860 Plynoměry, základní ustanovení, ČSN 257861, 257863, 257864 Membránové plynoměry, ČSN 257865 Tlakové membránové plynoměry, ČSN 257866 Plynoměry s otáčivými písty, ČSN 257867 Rychlostní lopatkové plynoměry.

[²] Souhlas k zřízení a provozování zařízení pro výrobu topných plynů jinými organizacemi než plynárenskými podniky udělí federální ministerstvo paliv a energetiky jen

- a) půjde-li o zařízení pro výrobu topných plynů v rámci organizace, jež může ekonomicky výhodněji zajistit dodávku topného plynu do plynovodní sítě pro veřejný rozvod nebo pro vlastní potřebu,
- b) půjde-li o zařízení na výrobu topného plynu pro potřebu provozovatele, nelze-li mu zajistit dodávku topných plynů z plynovodní sítě pro veřejný rozvod nebo jiným způsobem,
- c) půjde-li o vysokotlakou čistírnu, v níž se zpracovává koksárenský plyn z vlastní výroby.

[³] O udělení souhlasu podle odstavce 2 požádá investor prostřednictvím svého nadřízeného orgánu při projednávání přípravné dokumentace, která řeší výstavbu nebo podstatné rozšíření plynárenských zařízení, uvedených v odstavci 2. Žádost musí být doložena vyjádřením příslušné státní energetické inspekce. Federální ministerstvo paliv a energetiky sdělí žadateli do 30 dnů ode dne doručení žádosti, zda se zamýšlenou výstavbou nebo rozšířením souhlasí. Udělení souhlasu lze vázat na splnění určitých podmínek (zejména pokud jde o způsob nebo rozsah výstavby a provozování), jakož i na možnost dodávky topných plynů do plynovodní sítě.

§ 10

Zřizování plynovodních přípojek

[1] Plynovodní přípojky musí vyhovovat bezpečnostním předpisům a technickým normám.⁴⁾ Práce při zřizování nebo rozšiřování, výměně nebo rekonstrukci plynovodních přípojek mohou provádět pouze oprávněné organizace,⁵⁾ které mají pro tyto práce odborně způsobilé pracovníky (§ 24 odst. 1).

[²] Plynárenský podnik sdělí žadateli o zřízení plynovodní přípojky (správci, vlastníku stavby nebo zařízení případně investorovi) údaje a pokyny potřebné pro zpracování přípravné a projektové dokumentace a bezpečné a hospodárné zřízení, popř. rozšíření plynovodní přípojky a v rámci stavebního řízení uplatní odůvodněné podmínky pro její připojení k plynovodu, k nimž stavební úřad přihlídně v rozhodnutí. Plynárenský podnik může připojení odmítnout, nebyly-li stanovené podmínky dodrženy.

[³] Správce, vlastník stavby nebo zařízení, které mají být připojeny k plynovodu, popřípadě u nově budovaných staveb nebo zařízení jejich investor,

je povinen v těchto objektech zajistit na svůj náklad provedení potřebných stavebních úprav podle požadavku plynárenského podniku.

§ 11

Plynovodní přípojky pro veřejný rozvod

[1] Plynovodní přípojky pro veřejný rozvod (§ 5 odst. 2) zřizují a rozšiřují plynárenské podniky.

[²] O povolení ke zřízení a rozšíření plynovodní přípojky pro veřejný rozvod žádá správce, vlastník stavby nebo zařízení, jež mají být připojeny k plynovodu a u nově budovaných staveb nebo zařízení jejich investor u plynárenského podniku, a to na zvláštním tiskopise, který obdrží u tohoto podniku.

[³] Plynárenský podnik zřídí plynovodní přípojku pro veřejný rozvod v rámci schváleného plánu gazifikace měst s přihlédnutím k maximální efektivnosti.

[⁴] Se souhlasem plynárenského podniku a za podmínek jím stanovených mohou výjimečně zřizovat nebo rozšiřovat plynovodní přípojku pro veřejný rozvod i jiné organizace než plynárenské podniky nebo i soukromé osoby, a to vlastním nákladem.

[⁵] U soustředěné komplexní bytové výstavby zřizuje vysokotlaký přívod plynu včetně plynové regulační stanice vysokotlak/středotlak, zakončený uzávěrem na středotlakém výstupu plynu u hranice obytného souboru, plynárenský podnik. Potřebnou část zařízení pro rozvod plynu v hranicích obytného souboru zřizuje po projednání s plynárenským podnikem generální investor komplexní bytové výstavby.

§ 12

Plynovodní přípojky průmyslové

Plynovodní přípojky průmyslové (§ 5 odst. 3) zřizují nebo rozšiřují za podmínek stanovených plynárenským podnikem na svůj náklad správce, vlastníci staveb nebo zařízení, které mají být připojeny k plynovodu. U nově budovaných staveb nebo zařízení zřizují je jejich investoři. Tyto přípojky se zřizují včetně průmyslových regulačních stanic.

§ 13

Provozování plynovodních přípojek

[1] Plynovodní přípojky zřízené jinými organizacemi než plynárenskými podniky se převádějí

⁴⁾ ČSN 388411 Nízkotlaké plynovody a přípojky, ČSN 388413 Středotlaké plynovody a přípojky, ČSN 388414 Místní rozvod plynu pod vysokým tlakem (do přetlaku 0,3 MPa ~ 3 Kp/cm²).

⁵⁾ Oprávněnými organizacemi se rozumějí plynárenské podniky ve smyslu § 17 odst. 2 této vyhlášky a ostatní organizace, kterým bylo uděleno orgány státního odborného dozoru oprávnění podle zákona č. 174/1968 Sb., o státním odborném dozoru nad bezpečností práce.

(včetně příslušných částí pro veřejný rozvod) do správy plynárenského podniku bezplatně.⁶⁾ Plynovodní přípojky zřízené jinými organizacemi než státními nebo soukromými osobami přecházejí dnem uvedení do trvalého provozu (užívání) bezplatně do vlastnictví státu a správy plynárenského podniku.

(²) Jestliže plynovodní přípojku zřídil někdo jiný než plynárenský podnik (§ 11 odst. 4 a 5 a § 12), je plynárenský podnik účastníkem řízení o vydání povolení k trvalému provozu (užívání). Investor plynovodní přípojky je povinen po vydání tohoto povolení předat plynárenskému podniku veškerou dokumentaci plynovodní přípojky. Plynárenský podnik provozuje tyto plynovodní přípojky (u soustředěné bytové a občanské výstavby i příslušnou část zařízení pro veřejný rozvod) ode dne jejich uvedení do trvalého provozu.

§ 14

Zrušení a zastavení plynárenských zařízení

(K § 7 zákona)

(¹) Vyřazení plynárenských zařízení nebo jejich částí z provozu, jež nemůže ovlivnit plynulost a spolehlivost dodávky plynu do sítě, nemůže mít vliv na plánovanou nebo pohotovou výrobní popř. rozvodnou kapacitu a nemůže zhoršit provozní podmínky a vlastnosti dodávaných topných plynů, se nepokládá za zrušení nebo zastavení ve smyslu § 7 zákona.

(²) Souhlasu federálního ministerstva paliv a energetiky podle § 7 odst. 1 zákona není třeba ke krátkodobému přerušení provozu, např. při poruchách, revizích, opravách a k přechodnému zastavení, nařízenému orgánem plynárenského dispečinku nebo orgány státního odborného dozoru nad bezpečností práce a technických zařízení (dále jen orgány „státního odborného dozoru“).

§ 15

Odběrní plynová zařízení

(K § 8 zákona)

(¹) Odběrními plynovými zařízeními jsou zejména:

- a) průmyslové regulační stanice, samostatná regulační zařízení pro průmyslové spotřebiče, výtopny a okřskové i domovní kotelny,

- b) vnitrozávodní rozvod topných plynů, pokud není součástí zařízení pro výrobu topných plynů,

- c) domovní plynovody včetně hlavního uzávěru a regulátorů tlaku plynů, pokud jsou za hlavním uzávěrem,

- d) spotřebiče topných plynů s příslušenstvím,

- e) individuální tlakové stanice nebo jen nádoby na zkapalněný topný plyn (propan-butan) s příslušným regulačním, rozvodným a případně i odpařovacím zařízením pro jednoho průmyslového odběratele nebo pro jednu domácnost s výjimkou přenosných tlakových nádob na obsah o hmotnosti 50 kg a vyšší,

- f) centrální stanice propan-butanu o odpařovací mohutnosti do 20 kg/hod., včetně regulačního zařízení, místních rozvodů, domovních plynovodů a stabilních tlakových nádob na propan-butan pro několik odběratelů,

- g) centrální stanice propan-butanu pro průmyslové závody o odpařovací mohutnosti nad 20 kg propan-butanu/hod. s příslušenstvím včetně stabilních tlakových zásobníků. Centrální stanice této velikosti pro zásobování obcí a sídlišť patří však k zařízení pro rozvod topných plynů (§ 4).

(²) Pro všechny průmyslové spotřebiče topných plynů, které mají být vybudovány nebo rekonstruovány, pokud mají spotřebu stanovenou v příslušných právních předpisech,⁷⁾ musí být určena palivová základna topných plynů.

§ 16

Povinnosti provozovatelů plynárenských zařízení a odběrních plynových zařízení

(K § 9 a 17 zákona)

(¹) Provozovatelé plynárenských zařízení jakož i odběrních plynových zařízení s výjimkou provozovatelů spotřebičů určených pro domácnost, jsou povinni zejména:

- a) podle právních předpisů, technických norem, provozních pravidel a pokynů orgánů státního odborného dozoru zajišťovat provádění prohlídek a revizí těchto zařízení ve stanovených lhůtách,
- b) pověřovat obsluhou a údržbou jen pracovníky,⁸⁾ kteří mají odbornou způsobilost,

⁶⁾ Vyhláška č. 156/1975 Sb., o správě národního majetku.

⁷⁾ Vyhláška č. 58/1972 Sb., o palivových a energetických základnách pro spotřebiče tuhých paliv, topných olejů, topných plynů a elektrické energie.

⁸⁾ ČSN 386405 Směrnice pro zpracování předpisů pro obsluhu a údržbu odběrních plynových zařízení v průmyslových závodech.

- c) zajišťovat montáže a opravy průmyslových regulačních stanic jakož i všech odběrních plynových zařízení pouze oprávněnými organizacemi,⁹⁾
- d) pečovat o odbornou výchovu pracovníků pověřených obsluhou těchto zařízení,
- e) vést předepsanou dokumentaci a uchovávat doklady stanovené právními předpisy a technickými normami,
- f) pro provoz každého zařízení vydat pravidla¹⁰⁾ o bezpečnosti a ochraně zdraví pracovníků a zabezpečení řádného provozu, obsluhy a údržby zařízení. S pravidly prokazatelně seznamovat pracovníky a jejich plnění kontrolovat; pravidla musí být u příslušného zařízení vyvěšena.

(2) Výměnu, opravy a údržbu hlavních uzávěrů u přípojek a regulátorů tlaku plynu za hlavním uzávěrem provádí výhradně plynárenský podnik, a to na náklad správce, vlastníka stavby nebo zařízení.

(3) Uživatelé a provozovatelé spotřebičů v obytných a jiných budovách a drobných provozovnách jsou povinni při používání zachovat potřebnou opatrnost,¹¹⁾ aby nedocházelo k ohrožení nebo škodám na zdraví a majetku, a řídit se návodem pro používání a údržbu těchto spotřebičů. Popis a přesný návod výrobce musí být dodán současně se spotřebičem a musí obsahovat vedle popisu a pokynů pro bezpečný provoz a údržbu spotřebiče s příslušenstvím i doporučení, v jakých obdobích má být příslušný spotřebič zkontrolován, vyčištěn, seřizen a podle potřeby opraven oprávněnou organizací. Pravidelnou revizi a opravu spotřebiče, příslušenství a bytových rozvodů je povinen zajistit v souladu s platnými předpisy jejich provozovatel.¹²⁾ Organizace, jež revizi a opravu provedla, vydá o tom písemné potvrzení provozovateli a vlastníku spotřebiče.

(4) Plynárenské podniky a výrobci odběrních plynových zařízení

- a) spolupracují při školení a doškolování pracovníků opravárenských organizací a pracovníků obsluhujících odběrní zařízení (§ 17 odst. 1 zákona),
- b) spolupůsobí na vyzvání orgánů veřejné bezpečnosti a státního odborného dozoru při vyšetřování úrazů a nehod způsobených při výrobě, rozvodu a používání topných plynů.

ODDÍL III

ŘÍZENÍ VÝROBY, ROZVODU, VYUŽITÍ A SPOTŘEBY TOPNÝCH PLYNŮ

§ 17

Plynárenská organizace a plynárenský podnik

(K § 10 zákona)

(1) Funkci plynárenské organizace ve smyslu zákona vykonávají generální ředitelství výrobních hospodářských jednotek plynárenského odvětví.

(2) Plynárenským podnikem se rozumí státní hospodářská organizace zřízená ministrem paliv a energetiky ČSSR, která je začleněna do výrobní hospodářské jednotky plynárenského odvětví a má v předmětu své činnosti zejména výrobu, rozvod a uskladňování topných plynů, výstavbu plynovodů a přípojek, které po uvedení do trvalého provozu jsou v jejich základních prostředcích, popřípadě výstavbu a provoz tranzitních plynovodních soustav.

§ 18

Plynárenský dispečink

(K § 11 zákona)

(1) Výkon dispečerské činnosti se řídí Provozním řádem plynárenské dispečerské služby organizací federálního ministerstva paliv a energetiky (dále jen „Provozní řád“). Provozní řád vymezuje organizační působnost plynárenské dispečerské služby v řízení dodávek zemního plynu a svítiplynu na celém území ČSSR, určuje její členění, pravomoc a odpovědnost jednotlivých dispečerských složek a jejich vzájemné vztahy.

(2) Provozovatelé zařízení pro výrobu, úpravu, uskladnění a rozvod topných plynů (§ 2, 3, 4) a pro těžbu zemního plynu jsou povinni:

- a) projednávat a předkládat plynárenskému dispečinku návrhy plánu výroby, vlastní spotřeby, pohotových výkonů a dodávek topných plynů do celostátního plynovodního systému, jakož i návrhy plánu revizí, odstávek a oprav uvedených zařízení, a to v rozsahu a způsoby stanovenými provozním řádem plynárenské dispečerské služby,
- b) předkládat plynárenskému dispečinku plán vlastní výroby, spotřeby a dodávek topných plynů do celostátního plynovodního systému, rozepsaný na měsíce, maximální denní případ-

⁹⁾ Oprávněnými organizacemi jsou ve smyslu § 17 odst. 2 této vyhlášky plynárenské podniky a ostatní organizace, které mají oprávnění podle zákona č. 174/1968 Sb., o státním odborném dozoru nad bezpečností práce.

¹⁰⁾ § 272 odst. 2 zákoníku práce č. 65/1965 Sb.

¹¹⁾ ČSN 386441 Plynovody v budovách.

¹²⁾ Občanský zákoník — zákon č. 40/1964 Sb., (§ 161, 163, 197) a vyhláška ministerstva spravedlnosti č. 45/1964 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení občanského zákoníku.

ně i hodinová množství dodávek topných plynů a dále technické údaje týkající se výrobních zařízení potřebné pro dispečerské řízení dodávek s ohledem na potřebný výkon,

- c) oznamovat plynárenskému dispečinku vzniklé poruchy na jmenovaných zařízeních jakož i všechny důležité okolnosti, které mají vliv na výši a průběh dodávky topných plynů, pokud mohou ovlivnit výrobu nebo dodávku topných plynů do celostátního plynovodního systému,
- d) provozovat a udržovat uvedená zařízení v řádném provozuschopném stavu při respektování zásad bezpečnosti provozu a řídit se pokyny plynárenského dispečinku.

(3) Při plnění úkolů plynárenský dispečink řídí prostřednictvím svých složek všechny výkony vyroben včetně špičkových a zařízení pro těžbu a úpravu topných plynů, stanic pro zkapaňování metanu a podzemních zásobníků.

(4) Plynárenský dispečink je oprávněn ve smyslu provozních řádů provádět zásahy do výroby, dodávky a spotřeby topných plynů v případě havarijních situací na dodávkových systémech nebo v případě okamžitých disproporcí mezi zdroji plynu a jejich spotřebou.

(5) Jde-li o zařízení pro výrobu, úpravu a těžbu topných plynů, z nichž není dodáván topný plyn do celostátního plynovodního systému, jsou organizace povinny se dohodnout s plynárenským dispečinkem o uskutečnění spolupráce, o tom, jak tato zařízení mají být potřebám spolupráce přizpůsobena a určit odpovědného zástupce pro spolupráci s orgány plynárenského dispečinku.

ODDÍL IV

HOSPODAŘENÍ S PLYNY

§ 19

Povinnosti odběratelů plynu

(K § 12 zákona)

(1) Organizace odebírající topné plyny jsou povinny:

- a) používat jen schválených plynových spotřebičů s vysokými hospodářskými i bezpečnostními technickými hodnotami, vybavených potřebnou měřicí a zabezpečovací technikou a pokud možno i automatikou, o nichž je prokázáno, že vyhovují příslušným bezpečnostním předpisům a technickým normám,¹³⁾
- b) dbát, aby pro tepelné procesy bylo používáno spotřebičů o výkonech úměrných velikosti

vsázky, aby byly dodržovány technologicky nutné doby ohřevu vsázky a správnou organizací práce se snižovaly tepelné ztráty,

- c) sledovat trvale měrné spotřeby plynu, zavádět zdůvodněné normy spotřeby a je snižovat racionalizačními opatřeními,
- d) udržovat odběrní plynová zařízení v dobrém technickém stavu, nevyhovující rekonstruovat a zastaralá včas vyměňovat za hospodárnější a technicky dokonalejší; modernizovat plynové pece a spotřebiče při rekonstrukcích a převezech na jiný druh topných plynů ke zvýšení jejich tepelné účinnosti,
- e) prokázat se při žádostech o rozšíření palivové základny pro nově projektované plynové spotřebiče potvrzením příslušné státní energetické inspekce,¹⁴⁾ zkušebny nebo ústavu pověřených zkoušením spotřebních plynových zařízení, že jejich dosavadní spotřebiče pracují s energetickou účinností požadovanou předpisy, jsou plně vytiženy a nepřekračují normy spotřeby plynu,
- f) poskytnout na vyžádání příslušné plynárenské organizaci nebo příslušné státní energetické inspekci údaje a informace potřebné k posouzení hospodaření s plynem (hlavně tepelné bilance pecí) a k přípravě plánů dodávek plynu, údaje o využívání spotřebičů a o způsobu jejich uvádění do provozu

(2) Zjistí-li kontrolní orgán příslušné, státní energetické inspekce, že organizace odebírající topné plyny využívá plynu nehospodárně a neúčelně, uloží opatření k odstranění zjištěných nedostatků a stanoví lhůtu k jejich odstranění.

ODDÍL V

STYK S ODBĚRATELI

§ 20

Podmínky pro připojování na plynovodní síť

(K § 16 zákona)

(1) Všechna nová, jakož i rozšiřovaná odběrní plynová zařízení lze zřídit a připojit teprve po předchozím projednání s plynárenským podnikem a za podmínek jím stanovených.

(2) Odběrní plynová zařízení (uvedená v § 15 odst. 1) připojí plynárenský podnik jen tehdy, odpovídají-li podané přihlášce, podkladem projednaným podle § 21 této vyhlášky, jsou provedena podle technických norem a byla odborně technicky přezkoušena (§ 22); způsob připojování upravují technické normy.¹⁵⁾

¹³⁾ ČSN 386501 Plynové spotřebiče pro domácnost, velkokuchyně apod. účely, ČSN 386601 Průmyslové plynové spotřebiče, ČSN 063003 Průmyslové plynové pece.

¹⁴⁾ Zákon č. 64/1962 Sb., kterým se rozšiřuje působnost státní energetické inspekce.

¹⁵⁾ ČSN 386441 Plynovody v budovách.

(3) Správci, vlastníci staveb a zařízení, popřípadě provozovatelé odběrních plynových zařízení, jsou povinni umožnit pověřeným pracovníkům plynárenského podniku přístup k měřidlům a k odběrním plynovým zařízením uvedeným v § 15 této vyhlášky a uchovávat dokumentaci předepsanou stavebními předpisy.¹⁶⁾

§ 21

Technické podklady

(1) U nových nebo rozšiřovaných (rekonstruovaných) odběrních plynových zařízení uvedených v § 15 odst. 1 písm. a) až d) této vyhlášky je investor nebo provozovatel povinen předložit plynárenskému podniku vyjádření příslušné státní energetické inspekce — jde-li o průmyslové spotřebiče topných plynů a potřebné podklady (například náčrtek nebo předepsanou projektovou dokumentaci), umožňující posouzení těchto plynových zařízení z hlediska možnosti jejich připojení na plynovodní síť a jejich odzkoušení.

(2) Údaje potřebné pro vypracování podkladů (například velikost spotřebičů, údaje týkající se stavby regulační stanice, jakož i jiné technické údaje, včetně údajů o umístění měřidla) sdělí plynárenský podnik odběrateli na požádání do 30 dnů.

(3) Plynárenský podnik je oprávněn v rámci stavebního řízení uplatnit podmínku, že odběratel plynu musí s ním podklady znovu projednat, nebudou-li montážní práce (§ 23 odst. 1) na odběrním plynovém zařízení započaty do 2 let.

Zkoušení odběrních plynových zařízení a provádění instalačních a montážních prací

§ 22

Zkoušení odběrních plynových zařízení

(K § 17 zákona)

(1) Odborné technické přezkoušení odběrních plynových zařízení (s výjimkou spotřebičů, jež podléhají přezkoušení podle zvláštních předpisů)¹⁷⁾ je povinen zajistit před uvedením zařízení do provozu provozovatel (investor) u příslušného plynárenského podniku. Dodavatel zařízení je povinen předem předat provozovateli podrobné provozní a bezpečnostní předpisy.

(2) U propan-butanových tlakových stanic odborné technické přezkoušení provede plynárenský podnik nebo jím pověřená oprávněná organizace.

(3) Provozovatel (investor) je povinen požádat o provedení odborného technického přezkoušení plynárenský podnik nejméně 14 dnů předem.

(4) Odborným technickým přezkoušením (§ 17 zákona) se rozumí provedení tlakové zkoušky a zhodnocení, zda odběrní plynové zařízení bylo provedeno podle podkladů (projektu), technických norem¹⁸⁾ a podle podmínek stanovených plynárenským podnikem.

(5) O výsledku přezkoušení v rozsahu uvedeném v odstavci 4 vydá plynárenský podnik správci, vlastníku stavby nebo zařízení, popřípadě provozovateli (investorovi) osvědčení; toto osvědčení je podkladem k řízení o uvedení zařízení do trvalého provozu.

§ 23

Provádění montážních prací

(1) Instalační, montážní, opravářské práce (dále jen „montážní práce“) na plynárenských a odběrních plynových zařízeních mohou provádět jen kvalifikovaní pracovníci oprávněné organizace.

(2) Plynárenský podnik nepřipojí odběrní plynové zařízení, jestliže montážní práce provedl někdo jiný než oprávněná organizace.

(3) Organizace provádějící montážní práce v novostavbách nebo rekonstrukce na stávajících odběrních plynových zařízeních jsou povinny předem písemně oznámit plynárenskému podniku provádění těchto prací tak, aby se plynárenský podnik mohl přesvědčit, zda práce jsou prováděny řádně, zejména zda se dodržují příslušné právní předpisy a technické normy.

§ 24

Podmínky odborné způsobilosti pro provádění montážních prací na plynárenských a odběrních plynových zařízeních

(1) Montážní práce na plynárenských a odběrních plynových zařízeních o nízkém a středním tlaku (vysokém tlaku) smějí provádět jen pracovníci:

a) s ukončeným úplným středním odborným vzděláním (s maturitou) nebo se středním odborným vzděláním (bez maturity) příslušného nebo vhodného studijního oboru, kteří kromě toho mají alespoň jednoletou (u vysokého tlaku dvouletou) praxi na plynárenských a odběrních plynových zařízeních, nebo

¹⁶⁾ Zákon č. 87/1958 Sb., o stavebním řádu, a vyhláška č. 144/1959 Ú. I., kterou se provádí zákon o stavebním řádu.

¹⁷⁾ Zákon č. 30/1968 Sb., o státním zkušebnictví, ČSN 386501 Plynové spotřebiče pro domácnost, velkokuchyně a podobné účely.

¹⁸⁾ Např. ČSN 386420 Plynovody v průmyslových závodech, ČSN 386441 Plynovody v budovách, ČSN 386460 Předpisy pro instalaci a rozvod zkapalněného topného plynu v obytných budovách, ČSN 386462 Rozvod a použití propan-butanu v průmyslových závodech, ČSN 063003 Průmyslové plynové pece. Základní ustanovení.

b) vyučení v učebním oboru instalatér, potrubář, provozní nebo strojní zámečnick, elektromechanik¹⁹⁾ nebo v učebním oboru, odpovídajícím druhu vykonávané práce — pokud mají na plynárenských a odběrních plynových zařízeních alespoň tříletou (u vysokého tlaku čtyřletou) praxi

a kteří byli teoreticky a prakticky školeni ve speciálním kursu plynárenských podniků, zaměřeném na příslušné montážní práce a obdrželi doklad o úspěšném absolvování kursu, opravňující je k této činnosti na plynárenských a odběrních plynových zařízeních o nízkém, středním a vysokém tlaku.

(2) Pro provádění svářečských prací platí ustanovení zvláštních právních předpisů a příslušných technických norem.²⁰⁾

(3) Pracovníci, kteří nemají způsobilost uvedenou v odstavci 1, smějí provádět montážní práce jen pod přímým dohledem a odpovědností pracovníků, kteří tuto způsobilost mají.

(4) Úlevy z požadavků odborné způsobilosti, uvedené v odstavci 1, může na přechodnou dobu povolit příslušný plynárenský podnik, jsou-li pro to zvláštní důvody.

§ 25

Úprava odběrních plynových zařízení při změně druhu nebo tlaku plynu

(K § 18 zákona)

(1) Týká-li se změna druhu nebo tlaku plynu většího počtu odběratelů, projedná ji plynárenský podnik předem s příslušným národním výborem. Za změnu tlaku se považuje pouze změna tlaku mezi nízkým, středním a vysokým tlakem.

(2) Změnu dodávaného druhu nebo tlaku topných plynů projedná plynárenský podnik se všemi velkoobdoběrateli, jichž se změna týká, nejméně 2 roky před začátkem roku, v němž má být provedena, nedohodne-li se s nimi předem o lhůtě kratší. Ostatní odběratele uvědomí plynárenský podnik 1 rok před začátkem roku, v němž má být změna provedena, nedohodne-li se lhůta kratší. Správce, vlastníky, uživatele nemovitostí připojených na veřejný rozvod plynu, uvědomí plynárenský podnik oznámením, jež se vyvěsí v každém domě připojeném na veřejný rozvod.

(3) Plynárenský podnik uvědomí o zamýšlené změně druhu nebo tlaku plynu příslušné národní výbory, s nimiž dohodne harmonogram prováděných prací; současně uvědomí i organizace v dotčené oblasti, které se zabývají prováděním mon-

tážních prací a dohodne s nimi postup a časový rozsah těchto prací. O provedení změny uvědomí plynárenský podnik předem organizace zabývající se úpravami a prodejem plynových spotřebičů.

(4) Úpravu plynových spotřebičů v domácnostech, pokud jsou ve vlastnictví spotřebitelů, provede na svůj náklad plynárenský podnik. Za spotřebič, kde úprava by byla neekonomická, případně by nezajišťovala bezpečný provoz, dodá plynárenský podnik odběrateli spotřebič nový nebo starší příslušně upravený, ev. se dohodne o jiném způsobu zajištění náhradního spotřebiče s odběratelem. Rozdíl v hodnotě starého a ceně nově instalovaného spotřebiče hradí odběratel. Plynárenský podnik je oprávněn v sociálních případech hodných zřetele na podkladě vyjádření příslušného národního výboru od požadování rozdílu v ceně zčásti nebo zcela upustit.

(5) Úpravu plynových spotřebičů v bytech, které jsou vlastnictvím uživatele bytu nebo příslušníků jeho domácnosti nebo podnájemníků, které však byly připojeny bez souhlasu plynárenského podniku, zajistí jejich vlastník na svůj náklad v případě, že plynárenský podnik bude souhlasit s ponecháním připojení spotřebiče na odběr.

(6) Správci, vlastníci nemovitostí, připojených na přípojku pro veřejný rozvod, jsou povinni s výjimkou případů uvedených v odstavci 4 dát upravit na svůj náklad domovní plynovody, spotřebiče a jejich příslušenství tak, aby byly zachovány zásady bezpečného provozu těchto zařízení.

(7) Správci, vlastníci, uživatelé nemovitostí jsou povinni umožnit pracovníkům plynárenských podniků, případně pracovníkům organizací, které prokazatelně pracují na úkolech spojených se změnou druhu nebo tlaku topných plynů, přístup ke všem odběrním plynovým zařízením, která jsou v jejich objektech.

V případě, že nebude umožněn přístup ke spotřebičům, je plynárenský podnik oprávněn dodávku plynu přerušit, případně ukončit.

(8) Pracovníci plynárenských podniků a organizací, pověřených prováděním změny druhu nebo tlaku topných plynů, jsou povinni na požádání prokázat svoji totožnost občanským a služebním průkazem.

(9) Stavební práce spojené s prováděním změny druhu nebo tlaku plynu se hlásí stavebnímu úřadu; opravy závad havarijního stavu se provádějí podle obecně závazných předpisů²¹⁾ jako práce na odstraňování poruch.

¹⁹⁾ Pro práce na měřicích, regulačních, automatizačních a spojových zařízeních.

²⁰⁾ Předpisy pro kvalifikační zkoušky svářečů v ČSSR, ČSN 050610 Bezpečnostní předpisy pro sváření plamenem a řezání kyslíkem, ČSN 050630 Bezpečnostní předpisy pro svařování elektrickým obloukem, ČSN 050711 Předpisy pro zkoušení svářečů potrubí, ČSN 051305 Klasifikace svárů podle radiogramů, ČSN 055320 Svařovací dráty pro spojovací sváry uhlíkových ocelí. Technické předpisy.

²¹⁾ Zákon č. 87/1958 Sb., o stavebním řádu, a vyhláška č. 144/1959 Ú. I., kterou se provádí zákon o stavebním řádu.

(¹⁰) Organizace, která provedla úpravu plynových spotřebičů v domácnostech, je povinna

- a) viditelným způsobem označit spotřebič jako přebudovaný na jiný druh plynu,
- b) poučit řádně odběratele plynu o zacházení se spotřebičem na nový druh plynu; pokud došlo ke změně způsobu obsluhy nebo údržby spotřebiče, vyžádat si od něho potvrzení, že byl poučen.

ODDÍL VI

GAZIFIKACE

§ 26

Plán gazifikace

(K § 19 zákona)

Plán gazifikace připravuje federální ministerstvo paliv a energetiky ve spolupráci s generálním ředitelstvím Českých plynárenských podniků a generálním ředitelstvím Slovenských plynárenských a naftových podniků v souladu se státními plány rozvoje národního hospodářství ČSSR.

Metodiku a rozsah plánu stanoví federální ministerstvo paliv a energetiky podle jednotných pokynů Státní plánovací komise a v souladu s platnými právními předpisy.²²⁾

§ 27

Krajské plány gazifikace

(K § 20 zákona)

Krajské plány gazifikace vypracovávají jednotlivé plynárenské podniky ve spolupráci s krajskými národními výbory. Rozsah plánu se řídí specifickými potřebami jednotlivých oblastí.

§ 28

Zajišťování a provádění gazifikace

(K § 21 zákona)

(¹) Gazifikaci provádějí a zajišťují plynárenské podniky; národním výborům jednotlivých stupňů přísluší pravomoc a odpovědnost v rozsahu stanoveném v § 21 zákona.

(²) Příslušný národní výbor, pokud je stavebním úřadem, může správci, vlastníku stavby nařídit,²³⁾ aby v souladu s plánem gazifikace měst provedl stavební úpravy potřebné z důvodů obecného zájmu, zejména připojení na plynovodní přípojku včetně zařízení domovní a bytové instalace popřípadě její úpravu.

ODDÍL VII

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

§ 29

Oprávnění plynárenských podniků

k cizím nemovitostem

(K § 22 zákona)

(¹) Plynárenským podnikům přísluší v rozsahu uvedeném v § 22 odst. 1 zákona oprávnění k cizím nemovitostem.²⁴⁾

(²) Při výkonu oprávnění je třeba dbát ustanovení zákonů o ochraně zemědělského půdního a lesního fondu,²⁵⁾ šetřit zájmy státní památkové péče²⁶⁾ a státní ochrany přírody.²⁷⁾

(³) V případech, kdy poškozenému přísluší náhrada skutečné škody podle příslušných ustanovení zákona, ale vzniknou pochybnosti o dni vzniku škody v místě, platí domněnka, že je to den skončení prací v příslušném okrese.

(⁴) Nedojde-li k dohodě, musí poškozený uplatnit nárok na náhradu škody podle zákona a písemně uvědomit o uplatnění nároku příslušný plynárenský podnik.

§ 30

Styk s komunikacemi, vedeními, vodami, vodohospodářskými díly a zařízeními

(K § 23 zákona)

(¹) O podmínkách styku plynárenských zařízení s komunikacemi, vedeními všech druhů, vodami, vodohospodářskými díly a zařízeními platí obdobně předpisy o podmínkách styku energetických

²²⁾ Zákon č. 145/1970 Sb., o národohospodářském plánování.

²³⁾ Podle § 7 zákona č. 87/1958 Sb., o stavebním řádu; u domů nájemních podle zákona č. 71/1959 Sb., o opatřeních týkajících se některého soukromého domovního majetku.

²⁴⁾ O oprávněních uvedených v § 22 odst. 1 zákona o náhradě škody za výkon těchto oprávnění, o věcných břemenech, o právu domáhat se změny nebo přeložení plynovodní sítě, případně podzemního zásobníku a o řízení, platí obdobně předpisy zákona č. 79/1957 Sb., o výrobě, rozvodu a spotřebě elektřiny (elektrizační zákon).

²⁵⁾ Zákon č. 53/1966 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, a zákon č. 166/1960 Sb., o lesích a lesním hospodářství (lesní zákon).

²⁶⁾ Zákon č. 22/1958 Sb., o kulturních památkách.

²⁷⁾ Zákon č. 40/1956 Sb., o státní ochraně přírody.

Zákon Slovenské národní rady č. 1/1955 Sb. SNR, o státní ochraně přírody.

Zákon Slovenské národní rady č. 7/1958 Sb. SNR, o kulturních památkách.

kých děl s komunikacemi, vedeními všech druhů, vodami, vodohospodářskými díly a zařízeními²⁸⁾ a ustanovení příslušných norem.²⁹⁾

(²) Styk plynárenských zařízení s hornickou činností upraví pravidla, která vydá podle příslušnosti federální ministerstvo paliv a energetiky a Český báňský úřad nebo Slovenský báňský úřad v dohodě s ústředními orgány, v jejichž působnosti se provádí hornická činnost.

Ochranná pásma

§ 31

Šířka ochranných pásem

(K § 24 zákona)

(¹) Ochranná pásma jsou u plynovodů a plynovodních přípojek vymezena ve vodorovné vzdálenosti měřené po obou stranách kolmo na plynovod nebo plynovodní přípojku. Jejich maximální šíře měřená po obou stranách od osy plynovodu nebo přípojeky je stanovena v zákoně (§ 24 odst. 2).

(²) Tato vzdálenost činí na každou stranu od osy plynovodu:

- a) u středotlakých plynovodů a přípojek ve volném terénu a v nezastavěném území 10 metrů,
- b) u vysokotlakých plynovodů
a přípojek do $\varnothing$ 300 mm 20 metrů,
- c) u vysokotlakých plynovodů
a přípojek o $\varnothing$ nad 300 mm 50 metrů,
- d) u plynovodů o velmi vysokých tlacích
a o $\varnothing$ do 300, 500, 800 a nad 800 mm
musí být dodržovány minimální vzdálenosti od jiných objektů stanovené normou.

Podobně se musí dodržovat minimální vzdálenosti mezi povrchy potrubí plynovodu a podzemními vedeními nebo kabely při křížení nebo souběhu.³⁰⁾

(³) Plynovody a přípojky, jimiž se rozvádějí topné plyny ve městech, v sídlištích a souvisle zastavěných obcích nechrání se ochrannými pásmy. Ochrana jejich plynulého provozu je upravena technickými normami.³¹⁾

(⁴) Ustanovení odstavců 1 a 2 platí obdobně i pro zařízení na odvádění vytěžených zemních plynů včetně topných plynů získaných z důlních děl (degazace).

§ 32

Omezení a zákazy činnosti v ochranných pásmech

(¹) Správci, vlastníci, uživatelé nemovitostí, jakož i jiné organizace, jsou povinny v ochranném pásmu zdržet se všeho, co by mohlo ohrozit plynárenská zařízení a plynulost a bezpečnost jejich provozu.

(²) V ochranných pásmech nesmí být zřizovány zejména sklady třaskavin, sklady a čerpadla benzínu a jiných hořlavín, žíravín, plynových (vtažná) díla (jámy, štoly apod.) organizací, které prozkoumávají nebo dobývají ložiska nerostů a jiné zvláště důležité objekty; v ochranném pásmu nesmí být též umístěny odvaly hlutin.

(³) Uvnitř ochranného pásma je u vysokotlakého plynovodu o průměru alespoň 300 mm též zakázáno:

- a) do vzdálenosti 20 m od vysokotlakého plynovodu budovat mosty a jiná komunikační zařízení (lávky, převozy, přístavní můstky, kotviště lodí apod.) a vodní díla, měřeno od plynovodu ve směru koryta toku, jde-li o plynovod přes tok vody;
- b) do vzdálenosti 15 m provádět zástavbu a budovat ostatní důležité objekty včetně železničních tratí podél plynovodů;
- c) do vzdálenosti 15 m od vysokotlakého plynovodu budovat přechody přes řeku pro zařízení na rozvody tepla a pro telekomunikace, jde-li o plynovod přes tok vody;
- d) do vzdálenosti 10 m stavět jakékoliv budovy, dobývat zeminy, provádět lomové práce, ukládat zeminy a jiné hmoty, zřizovat rybníky a nádrže na vodu, studny apod.;
- e) do vzdálenosti 5 m zřizovat kanalizační sítě a vodovody podél plynovodů;
- f) do vzdálenosti 3 m provádět činnost, která by mohla ohrozit plynovody, plynulost a bezpečnost jejich provozu, např. výkopy nebo sondy a s tím související odklízování zemin a jejich navršování.

(⁴) Pro vysokotlaké plynovody do průměru 300 mm, jakož i pro vysokotlaké přípojky a středotlaké plynovody platí poloviční vzdálenosti, než které jsou uvedeny v odstavci 3 pod písmeny a), b); vzdálenosti uvedené pod písmeny c) až f) zůstávají však nedotčeny.

²⁸⁾ Vyhláška č. 137/1958 Ú. l., o podmínkách styku energetických děl s komunikacemi, vedeními všech druhů, vodami, vodohospodářskými díly a zařízeními (pravidla styku).

²⁹⁾ ČSN 386410 Plynovody s vysokým a velmi vysokým tlakem.

³⁰⁾ ČSN 386410 Plynovody s vysokým a velmi vysokým tlakem.

³¹⁾ ČSN 386411 Nízkotlaké plynovody a přípojky,
ČSN 386413 Středotlaké plynovody a přípojky,
ČSN 386414 Místní rozvod plynu pod vysokým tlakem (do 3 Kp/cm²).

[5] Uvnitř ochranného pásma u plynovodů o velmi vysokém tlaku se nesmí provádět žádná z činností uvedených v odstavci 3.

§ 33

Styk s elektrickými vedeními, ropovody a produktovody

Venkovní elektrické vedení velmi vysokého a vysokého napětí, kabelová vedení, jakož i podzemní potrubí pro pohonné látky a ropu je dovoleno zřizovat nejméně v takové vzdálenosti od zařízení pro rozvod topných plynů, aby byla zachována ochranná pásma stanovená předpisy platnými pro elektrická vedení a pro podzemní potrubí pro pohonné látky a ropu.

§ 34

Stanovení ochranných pásem

Při výstavbě zařízení pro výrobu, rozvod a uskladnění topných plynů (§ 2—5) stanoví ochranné pásmo, jakož i druhy činností, které jsou v něm omezeny nebo zakázány, příslušný orgán územního plánování, u podzemního zásobníku v dohodě s příslušným obvodním báňským úřadem po vyjádření Českého geologického úřadu nebo Slovenského geologického úřadu, a to na návrh příslušného plynárenského podniku.

§ 35

Vznik a zánik povinností v ochranných pásmech

Povinnosti a omezení v ochranných pásmech vznikají dnem právní moci územního rozhodnutí nebo dnem, který je v tomto rozhodnutí o umístění stavby plynárenského zařízení stanoven, a zanikají zrušením plynárenského zařízení. Je-li rozsah

ochranných pásem nebo rozsah povinností a omezení sporný, určí je orgán územního plánování, příslušný pro vydání rozhodnutí o přípustnosti stavby po dohodě s plynárenským podnikem.

ODDÍL VIII

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 36

Objekty federálního ministerstva národní obrany

O plynárenských a odběrních plynových zařízeních, která jsou umístěna ve vybraných objektech federálního ministerstva národní obrany, platí zvláštní předpisy.

§ 37

Zrušovací ustanovení

Zrušují se:

- a) vyhláška ministerstva paliv a energetiky č. 76/1961 Sb., kterou se provádějí ustanovení plynárenského zákona,
- b) vyhláška ministerstva paliv a energetiky č. 65/1962 Sb., o změně vyhlášky č. 76/1961 Sb., kterou se provádějí ustanovení plynárenského zákona,
- c) vyhláška ministerstva paliv č. 168/1959 Ú. l., o řízení výroby, rozvodu a odbytu topných plynů a rozvoje plynárenského oboru.

§ 38

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1976.

Ministr:

Ing. Ehrenberger, CSc. v. r.

176**VYHLÁŠKA****federálního ministerstva paliv a energetiky**

ze dne 11. prosince 1975,

kterou se mění vyhláška č. 176/1973 Sb.,**kterou se vydávají základní podmínky dodávky topných plynů, rop a gazolinu**

Federální ministerstvo paliv a energetiky v do-
hodě se zúčastněnými ústředními orgány stanoví
podle § 392 hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb.,
v úplném znění vyhlášeném pod č. 37/1971 Sb.:

podmínky dodávky topných plynů, rop a gazolinu,
se mění takto:

§ 43 odst. 2 zní:

„⁽²⁾ Ustanovení § 37 této vyhlášky pozbude
účinnosti dnem 31. prosince 1976.“.

Čl. I

Vyhláška federálního ministerstva paliv a ener-
getiky č. 176/1973 Sb., kterou se vydávají základní

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna
1976.

Ministr:

Ing. Ehrenberger, CSc. v. r.

177

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva spojů

ze dne 11. prosince 1975,

kterou se vydává Telefonní řád

Federální ministerstvo spojů v dohodě s příslušnými ústředními orgány podle § 3 odst. 5 a § 22 zákona č. 110/1964 Sb., o telekomunikacích, stanoví:

§ 1

Úvodní ustanovení

(1) Podmínky pro zřizování a používání telefonních zařízení a poskytování jiných telefonních služeb správy se stanoví v Telefonním řádu, který tvoří přílohu této vyhlášky.¹⁾

(2) Sazby za zřizování a používání telefonních zařízení a jiných telefonních služeb správy, pro něž stanoví podmínky Telefonní řád, jsou stanoveny v Telefonním sazebníku.²⁾

§ 2

Rozsah platnosti

(1) Ustanovení Telefonního řádu, týkající se podmínek pro telefonní styk, platí jen pro území Československé socialistické republiky.³⁾

(2) Telefonní řád obsahuje

a) všeobecná ustanovení,

b) podmínky telefonního účastnictví,
c) ustanovení o telefonním provozu.

§ 3

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se Telefonní řád z r. 1965, schválený Ústřední správou spojů č. j. 10 332 — T — 1964, jehož vydání bylo oznámeno v částce 15 Sbírky zákonů z r. 1965, ve znění výnosu Ústřední správy spojů č. j. 3419/1966 — T/5, jehož vydání bylo oznámeno v částce 7/1966 Sb., výnosu Ústřední správy spojů č. j. 15 547/1966 — T/5, jehož vydání bylo oznámeno v částce 46/1966 Sb. a opatření Federálního výboru pro pošty a telekomunikace č. 6/1970 Věstníku pošt a telekomunikací, jehož vydání bylo oznámeno v částce 7/1970 Sb.

§ 4

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1976.

Ministr:

Ing. Chalupa v. r.

¹⁾ Telefonní řád a Telefonní sazebník se vydávají jako zvláštní publikace, které lze obdržet v Nakladatelství dopravy a spojů, Praha 1, Hybernská 5. Lze do nich nahlédnout u federálního ministerstva spojů a u organizací, závodů a provozoven spojů (veřejných hovorů) — viz též pozn. ³⁾.

²⁾ Telefonní sazebník, jeho změny a doplňky, se vyhláší ve Věstníku federálního ministerstva spojů, jeho vydání se oznámí ve Sbírce zákonů — viz též pozn. ³⁾.

³⁾ Podmínky pro mezinárodní telefonní styk stanoví Mezinárodní telefonní řád, vydaný Mezinárodní telekomunikační unií. Sazby platné v mezinárodním telefonním styku jsou uvedeny v „Přehledu sazeb v mezinárodním telefonním styku ČSSR“. Do Mezinárodního telefonního řádu (eventuálně do jeho překladu) lze nahlédnout u meziměstských telefonních ústředí v Praze, Bratislavě, ve všech krajských městech a v těch dalších městech, kde jsou sídla tranzitních telefonních ústředí vyznačená na mapce v každém telefonním seznamu. Do Přehledu sazeb v mezinárodním telefonním styku lze nahlédnout u veřejných hovorů. Jeho změny a doplňky se vyhláší ve Věstníku federálního ministerstva spojů.

178

V Y H L Á Š K A

federálního ministerstva spojů

ze dne 30. prosince 1975,

kterou se mění vyhláška č. 13/1974 Sb., kterou se vydává rozhlasový a televizní řád

Federální ministerstvo spojů v dohodě s Československým rozhlasem a Československou televizí v souvislosti se zdokonalováním důchodové soustavy jak vyplývá zejména ze zákona č. 121/1975 Sb., o sociálním zabezpečení, stanoví podle § 8 odst. 4 zákona č. 110/1964 Sb., o telekomunikacích:

Článek I

Vyhláška č. 13/1974 Sb., kterou se vydává rozhlasový a televizní řád, se mění takto:

1. § 9 odst. 3 zní:

„^[3] Při částečném osvobození se platí rozhlasový poplatek 5,— Kčs, televizní poplatek 15,— Kčs. Částečné osvobození lze přiznat účastníkům:

- a) osamělým důchodcům, jejichž důchod spolu s jiným čistým příjmem nepřesahuje částku 8400,— Kčs ročně,

- b) manželům, z nichž aspoň jeden je důchodce, jestliže úhrn jejich důchodů a jiných čistých příjmů nepřesahuje ročně částku 15 600,— Kčs.

2. § 9 odst. 4 zní:

„^[4] Do částek rozhodných pro přiznání úplného osvobození (odst. 2) nebo částečného osvobození (odst. 3) se nezapočítávají příjmy ve smyslu zákona č. 121/1975 Sb., o sociálním zabezpečení (tj. výchovné, zvýšení důchodu pro bezmocnost, příspěvky z doplňkové sociální péče, pracovní příjem z činnosti, která netrvá déle než 60 dní v kalendářním roce, pracovní příjmy důchodce nebo jeho rodinného příslušníka staršího 70 let).“.

Článek II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1976.

První náměstek ministra:

Maňák v. r.

179**VYHLÁŠKA****ministerstva lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky****ze dne 27. prosince 1975****o prodloužení účinnosti vyhlášky č. 173/1973 Sb., o výkupu dříví z lesa**

Ministerstvo lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány státní správy stanoví podle § 55 odst. 1 zákona č. 166/1960 Sb., o lesích a lesním hospodářství (lesní zákon):

§ 1

Účinnost ustanovení vyhlášky ministerstva les-

ního a vodního hospodářství České socialistické republiky č. 173/1973 Sb., o výkupu dříví z lesa, která upravují vztahy mezi socialistickými organizacemi, se prodlužuje do 31. prosince 1977.

§ 2

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1976.

Ministr:

Ing. Hrušík v. r.

180

VYHLÁŠKA

ministerstva financí České socialistické republiky

ze dne 23. prosince 1975,

kterou se mění vyhláška č. 36/1972 Sb., o místním poplatku ze psů

Ministerstvo financí České socialistické republiky stanoví podle § 2 odst. 1 zákona č. 82/1952 Sb., o místních poplatcích:

Čl. I

Vyhláška ministerstva financí České socialistické republiky č. 36/1972 Sb., o místním poplatku ze psů, se mění a doplňuje takto:

1. V § 3 se za odstavec 3 vkládá nový odstavec 4, který zní:

„(4) Pro sazbu poplatku je rozhodný počet obyvatel obce zjištěný posledním sčítáním lidu. Místní národní výbor může stanovit, jestliže počet obyvatel obce v období mezi dvěma sčítáními lidu podstatně převyší hranici rozhodnou pro sazbu poplatku nebo pod ní klesne, že poplatek podle odst. 3 se bude vybírat takovou sazbou, která odpovídá příslušnému počtu obyvatel obce k 1. lednu běžného roku. Při sloučení obce s jinou obcí nebo s několika obcemi může příslušný národní výbor použít v jednotlivých částech sloučené obce sazbu poplatku, která tam platila před sloučením.“

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 5.

2. V § 6 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Národní výbory v obcích s počtem obyvatel do 6000 nemusí počínaje dnem 1. ledna 1976 vyžadovat podávání příznání k místnímu poplatku ze psů podle odstavce 1 a hlášení podle odstavce 2 za podmínky, že evidence psů bude zajištěna poprvé příznáním při vzniku poplatkové povinnosti a v dalších letech soupisem provedeným současně se soupisem hospodářského zvířectva k 1. lednu běžného roku. Ohlášení psa do soupisu v druhém roce a dalších letech nahrazuje v těchto obcích příznání podle odstavce 1 a hlášení podle odstavce 2“

Dosavadní odstavce 3 a 4 se označují jako odstavce 4 a 5.

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1976.

Ministr:

Ing. Tlapák v. r.